

РЕШЕНИЕ

№ 6793

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1591** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Началник на ГПУ – С. към РД „ГП“ – Аерогари при ГД „Гранична полиция“ – МВР чрез юрк. А. М., срещу решение № 5656 от 07.12.2023г. по НАХД № 13134/2023г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав. С решението е изменено Наказателно постановление № 359/14.08.2023г. изд. От Началник ГПУ – С. към РДГП – Аерогария – ГДГП – МВР, с което на Курклунг Кусумал (Kurlung Kusumal), гражданин на Кралство Т., р. на 09.04.1994г., на осн. чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 34 от ЗЧРБ, като е намален размера на същото на 500 лв.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е необосновано и неправилно поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Считат се за неправилни изводите на СРС, че размерът на наказанието се явява явно несправедлив тъй като били налице отегчаващи вината обстоятелства – превишен престои с 219 дни. В заключение моли съда да отмени въззивното решение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът чрез юрк. К. поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба Курклунг Кусумал (Kurlung Kusumal) не се явява

и не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства

С обжалваното решение СРС е изменил Наказателно постановление № 359/14.08.2023г. изд. От Началник ГПУ – С. към РДГП – Аерогария – ГДГП – МВР, с което на Курклунг Кусумал (Kurlung Kusumal), гражданин на Кралство Т., р. на 09.04.1994г., на осн. чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 34 от ЗЧРБ, като е намалил размера на същото на 500 лв.

Решението на Районния съд е законосъобразно. То е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 20.07.2023г., около 12:30ч., на КПП Аерогара – С., Терминал 2, при излизане от страната за полет QR228 за Доха, полицаи при ГКПП Аерогара С. Б. Г. и Б. Г. установили, че тайландската гражданка КУРКЛУНГ КУСУМАЛ (KURLUNG KUSUMAL) е влязла в страната на 15.09.2022г. при ГКПП Аерогара С., въз основа на еднократно издадена българска виза тип „С“ №[ЕИК], валидна от 06.09.2022г. до 13.12.2022г., с разрешен срок на пребиваване 90 дни и към момента на напускане на страната е превишила престоя разрешения й престой с 219 дни и е следвало да напусне страната на 13.12.2022г. Комуникацията между жалбоподателката била проведена на предпочетения от нея английски език като по твърдения на свидетеля Г., същата изрично отказала да ползва преводач. Свидетели на констатираното просрочване на визата и отказът да ползва преводач станали свидетелите Б. Г. и А. Д.. Въз основа на установеното нарушение бил съставен АУАН, който бил връчен на жалбоподателката, било й разяснено неговото съдържание и бил подписан. Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да измени наказателното постановление, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му, както и че от представените доказателства по делото, а именно административната преписка, установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, за което на лицето, е наложено наказание. По отношение на вида и размера на наказанието СРС е счел, че същото се явява явно несправедливо. Изложил е съображения, че наложеното наказание е твърде завишено и при липса на изложени мотиви, което да обуслови такъв размер. При тези мотиви е редуцирал размера към предвидения в закона минимум.

Настоящия касационен състав намира, че в съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото наказателно

постановление. Касационната инстанция намира въззивното решение за правилно, като при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно, съобразно установените и приети за безспорни факти по делото, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК следва да се остави в сила. Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1; чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевиращия спор като е събрал относимите за тях доказателствени средства; надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Поддържаното в касационната жалба оплакване, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, са неоснователни.

Правилен е извода на СРС, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява нарушение на чл. 34 от ЗЧРБ. Съгласно чл. 34 от ЗЧРБ всеки чужденец е длъжен да напусне страната до изтичане на разрешения срок на пребиваване. Между страните не се спори, а и от събраните в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателства категорично се установява, че ответника по касация Куркълунг Кусумал е превишила разрешения и срок за пребиваване от 90 дни на територията на страната с 219 дни, с което е извършила вмененото ѝ нарушение.

Правилно е ѝ приложена санкционната норма на чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ, съгласно която се наказва с глоба от 500 до 5000 лева чужденец, който е останал в страната след изтичането на срока за пребиваване. Настоящият касационен състав споделя мотивите на СРС, с които е намалил наложената санкция на ответника по касация в минимален размер. При налагане на наказанието СРС е отчел факта, че нарушението е извършено за първи път, както и обстоятелството, че липсват мотиви, които да обуславят налагането на наказанието в по – висок размер, поради което го е определил в минималния размер. Направените в касационната жалба възражения са неоснователни. Действително е установено превишаване на разрешения срок за пребиваване в страната от страна на жалбоподателката с 219 дни, но ако това е бил мотивът за определяне на санкция над минималния размер на наказанието е следвало да се впише в наказателното постановление, за да може страната да изложи конкретни възражения. Недопустимо е тези доводи да се излагат за пръв път пред касационната инстанция. В случая в акта липсват мотиви за определяне на наказание над минималния размер и съдът правилно го е намалил.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5656 от 07.12.2023г. по НАХД № 13134/2023г. на

Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.